

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **A. K.**, zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2018, č. j. OAM-188/ZA-ZA11-LE24-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2019, č. j. 13 Az 44/2018 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 26. 2. 2018 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že do České republiky přicestoval na začátku roku 2018. V zemi původu se obává nástupu do armády, předvolání mu nezaslali, ale volali mu na mobilní telefon. Taktéž uvedl, že bydlí v O., což je nedaleko Krymu, a obává se teroristických útoků. Žalovaný vydal dne 13. 7. 2018 napadené rozhodnutí, kterým žalobci neudělil mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) neshledal důvodnou a zamítl ji. Uvedl, že žalobce nebyl v zemi původu pronásledován z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, obava z nástupu do vojenské služby sama o sobě není azylově relevantní a konflikt probíhající na Ukrajině nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Útoky radikálů z Pravého sektoru na veřejných místech jsou dle zpráv o zemi původu ojedinělými incidenty.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá, že městský soud nevzal v úvahu obavy stěžovatele z ozbrojeného konfliktu a nástupu do armády. Ani situaci v západní části země nelze zlehčovat, neboť v důsledku činnosti Pravého sektoru vybuchly nálože v Mukačevu a ve Lvově. Přínejmenším důvod udělení doplňkové ochrany tak je v případě stěžovatele naplněn. Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť městský soud argumentaci stěžovatele nevyvrátil.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že stěžovatel v řízení o žádosti nesdělil žádné azylově relevantní skutečnosti. Městský soud poté všechny námitky proti napadenému rozhodnutí dostatečně vypořádal. Kasační stížnost pokládá žalovaný za nepřijatelnou.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se soud podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyloučil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele. O žádný z těchto případů se však ve věci stěžovatele nejedná.

[7] Odmítání nástupu k výkonu vojenské služby nelze bez dalšího považovat za důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu a není ani důvodem pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 4/2004 - 49, ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012 - 44, nebo usnesení ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015 - 31). Azylovou irelevancí obav stěžovatele z nástupu vojenské služby městský soud přezkoumatelně a přiléhavě pojednal v bodě 22. napadeného rozsudku.

[8] Hrozba vážné újmy by mohla představovat důvod přiznání doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 zákona o azylu pouze v případě, že žadatelé hrozí reálné nebezpečí (k výkladu tohoto pojmu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 - 82). Ozbrojený konflikt probíhající na Ukrajině se nedotýká celého území, a nelze tudíž předpokládat, že by byl každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný pouze ve východní části země, jehož intenzita i v dotčených oblastech výrazně klesá (srov. např. usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, ze dne 10. 12. 2015, č. j. 8 Azs 131/2015 - 24, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6 Azs 267/2015 - 23, nebo ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 118/2016 - 36). Obavy z ojedinelých útoků radikálů z Právěho sektoru proto samy o sobě nepředstavují důvod udělení doplňkové ochrany, jak uvedl městský soud v bodech 19. - 21. napadeného rozsudku. I v této části se městský soud žalobní argumentací stěžovatele náležitě zabýval.

[9] Napadený rozsudek tedy splňuje požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, nebo ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006 - 91), judikatura Nejvyššího správního soudu nabízí dostatečnou odpověď na vznesené námitky, krajský soud se nedopustil hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva a kasační stížnost svým významem nepřesahuje podstatně zájmy stěžovatele. Soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu